

ДЕРЖАВНЕ БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ

вул. Панаса Мирного, 28, м. Київ, 01011, тел. (044) 365 40 00
поштова адреса для листування: вул. Симона Петлюри, 15, м. Київ, 01032
E-mail: info@dbf.gov.ua, web: www.dbf.gov.ua, ідентифікаційний код 41760289

ПОВІДОМЛЕННЯ

про зміну раніше повідомленої підозри та про нову підозру

місто Київ

«26» березня 2024 року

Старший слідчий в особливо важливих справах другого відділу Управління з досудового розслідування військових правопорушень, а також порушень проти миру, безпеки людства та міжнародного правопорядку, вчинених внаслідок ведення Російською Федерацією, із залученням представників інших держав, агресивної війни проти України Головного слідчого управління Державного бюро розслідувань Пузиревський Іван Євгенович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 62023000000000124 від 20.02.2023 за підозрою Ксеніти В.Л. у вчиненні злочину, передбаченого ч. 2 ст. 28 ч. 2 ст. 111 КК України та, встановивши наявність достатніх доказів для зміни підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, а також для повідомлення про нову підозру, відповідно до статей 2, 9, 40, 42, 111, 112, 276-279 КПК України,

П О В І Д О М И В:

підозрювану Ксеніту Вікторію Леонідівну,
12.07.2001 року народження, уродженку
смт Володарське Донецької обл., громадянку
України, яка зареєстрована за адресою: Донецька
обл., м. Маріуполь, вул. Олімпійська, 191, кв. 44,

про те, що вона підозрюється у державній зраді, тобто у діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України: переході на бік ворога в період збройного конфлікту та надання іноземній державі та їх представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, вчиненому в умовах воєнного стану за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 111 КК України.

Виклад фактичних обставин кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється Ксеніта В.Л.

Згідно з ст.ст. 1, 2 Конституції України, Україна є суверенною, незалежною та унітарною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Відповідно до статті 5 Конституції України, носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Статтею 19 Конституції України встановлено один із основних загальних засад правового порядку в Україні, який ґрунтується на принципах, відповідно до яких ніхто не може бути примушений робити те, що не передбачено законодавством. Органи державної влади, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Відповідно до статті 68 Конституції України, кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей. Незнання законів не звільняє від юридичної відповідальності.

Статтею 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Відповідно до статей 132-134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території. До складу України входять: Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська області, міста Київ та Севастополь. Місто Севастополь має спеціальний статус, Автономна Республіка Крим (далі - АР Крим) є невід'ємною складовою частиною України і в межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішує питання, віднесені до її відання.

У період незалежності України російська федерація та її представники систематично, цілеспрямовано вели агресивну політику щодо України, проводили підривною діяльність проти вказаної держави, закладаючи підґрунтя економічного ослаблення України, дискредитації її у міжнародних торговельних відносинах, штучно створюючи перепони на шляху руху України до вступу у НАТО, інтеграції у Європейський економічний союз, постійно посягали на суверенітет, територіальну цілісність та недоторканість України, не визнавали її кордонів, приймали рішення та вчиняли дії, що загрожували обороноздатності, державній та економічній безпеці України.

Російською федерацією постійно вживались заходи щодо ескалації збройної агресії проти України, нав'язування сепаратизму, провокування міжнаціональних і міжконфесійних конфліктів, масових безпорядків, що загрожує безпеці, життю і здоров'ю громадян, державному суверенітету, конституційному ладу та територіальній цілісності України.

Продовжуючи реалізацію злочинного плану, з метою створення приводів для ескалації конфлікту і спроби виправдання своєї агресії перед громадянами України, рф та світовою спільнотою, 21 лютого 2022 року рф визнано так звані «Донецьку народну республіку» та «Луганську народну республіку» незалежними державами.

22 лютого 2022 року президент російської федерації, реалізуючи злочинний план, направив до ради федерації звернення про використання збройних сил рф за межами рф, яке було задоволено.

24 лютого 2022 року о 5 годині президент російської федерації оголосив про рішення розпочати військову операцію в Україні.

У подальшому, в цей же день на виконання злочинного наказу вищого політичного керівництва рф військовослужбовці зс та інших воєнізованих формувань рф, шляхом збройної агресії, з погрозою застосування зброї та її фактичним застосуванням, незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, Запорізькій, Київській, Донецькій і Луганській областях, інших областях та здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, житлові масиви та інші цивільні об'єкти, у тому числі шляхом застосування оперативно-тактичних ракет (включаючи застосування засобів ведення війни, заборонених міжнародним правом) по позиціям ЗС України та об'єктах цивільної інфраструктури, здійснили окупацію частини території України, чим вчинили дії з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується по теперішній час та призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

Окрім того, перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і рф 1997 р. та іншими міжнародно-правовими актами є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Указом Президента України № 64/2022 від 24.02.2022 «Про введення воєнного стану в Україні», який затверджено Верховною Радою України, у зв'язку з військовою агресією російської федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту

20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» в Україні введено воєнний стан із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб.

15.03.2022 Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» затверджено Указ Президента України від 14.03.2022 р. № 133/2022 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», яким передбачено його продовження з 05 години 30 хвилин 26.03.2022 року строком на 30 діб.

21.04.2022 Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» затверджено Указ Президента України від 18.04.2022 р. №259/2022 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», яким передбачено його продовження з 05 години 30 хвилин 25.04.2022 року строком на 30 діб.

22.05.2022 Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» затверджено Указ Президента України від 17.05.2022 р. №341/2022 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», яким передбачено його продовження з 05 години 30 хвилин 25.05.2022 року строком на 90 діб.

15.08.2022 Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» затверджено Указ Президента України від 12.08.2022 р. №573/2022 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», яким передбачено його продовження з 05 години 30 хвилин 23.08.2022 р. строком на 90 діб.

17.11.2022 Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» затверджено Указ Президента України від 07.11.2022 р. № 757/2022 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», яким передбачено його продовження з 05 години 30 хвилин 21.11.2022 р. строком на 90 діб.

Відповідно до ч. 1 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» (далі - Закон) тимчасово окупована Російською Федерацією територія України є невід'ємною частиною території України, на яку поширюється дія Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Відповідно до п.п. 6, 7 ч. 1 ст. 1-1 Закону № 1207-VII, окупаційна адміністрація рф - сукупність державних органів і структур рф, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних рф самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Тимчасова окупація російською федерацією територій України, визначених частиною першою статті 3 цього Закону, незалежно від її тривалості,

є незаконною і не створює для Російської Федерації жодних територіальних прав.

Пунктом 7 частини 1 статті 1-1 Закону визначено поняття «тимчасово окупована Російською Федерацією територія України» та встановлено, що це частини території України, в межах яких збройні формування Російської Федерації та окупаційна адміністрація Російської Федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування Російської Федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації Російської Федерації.

Статтею 3 Закону встановлено перелік територій, які вважаються «тимчасово окупованою територією». Такою територією визначається:

1) сухопутна територія тимчасово окупованих Російською Федерацією територій України, водні об'єкти або їх частини, що знаходяться на цих територіях;

2) внутрішні морські води і територіальне море України навколо Кримського півострова, територія виключної (морської) економічної зони України вздовж узбережжя Кримського півострова та прилеглого до узбережжя континентального шельфу України, внутрішні морські води, прилеглі до сухопутної території інших тимчасово окупованих Російською Федерацією територій України, на які поширюється юрисдикція органів державної влади України відповідно до норм міжнародного права, Конституції та законів України;

3) інша сухопутна територія України, внутрішні морські води і територіальне море України, визнані в умовах воєнного стану тимчасово окупованими рішенням Ради національної безпеки і оборони України, введеним у дію указом Президента України.

Згідно з Резолюцією Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй "Агресія проти України" A/RES/ES-11/1 від 2 березня 2022 року, визнається, що Росія вчинила агресію проти України, порушивши базові норми ООН.

Проміжним рішенням Міжнародного суду Організації Об'єднаних Націй від 16 березня 2022 року, констатовано факт вторгнення Росії на територію України.

Крім того, преамбулою Закону встановлено, що збройна агресія Російської Федерації розпочалася з неоголошених і прихованих вторгнень на територію України підрозділів збройних сил та інших силових відомств Російської Федерації, а також шляхом організації та підтримки терористичної діяльності, а 24 лютого 2022 року переросла в повномасштабне збройне вторгнення на суверенну територію України.

Російська федерація чинить злочин агресії проти України та здійснює тимчасову окупацію частини її території за допомогою збройних формувань російської федерації, що складаються з регулярних з'єднань і підрозділів, підпорядкованих Міністерству оборони російської федерації, підрозділів та спеціальних формувань, підпорядкованих іншим силовим відомствам російської федерації, їхніх радників, інструкторів та іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд та груп найманців, створених, підпорядкованих,

керованих та фінансованих російською федерацією, а також за допомогою окупаційної адміністрації російської федерації, яку складають її державні органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, та підконтрольні російській федерації самопроголошені органи, які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях України.

Досудовим розслідуванням встановлено, що з початку березня 2022 року військовослужбовцями збройних сил країни агресора – російської федерації, у силовому виді за допомогою військової техніки шляхом вторгнення, було захоплено - окуповано окрему територію міста Маріуполя Донецької області. Для запровадження та утримання у незаконний спосіб місцевих мешканців вказаного населеного пункту військовослужбовці російської федерації та інших військових формувань, контрольованих державою-агресором, з метою повного контролю над захопленою територією, використовуючи силу та вогнепальну зброю на в'їздах та виїздах з території зазначеного міста обладнали ворожі бойові озброєні блокпости, а також ними введено спеціальний режим переміщення місцевого населення окупованою територією.

Наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України № 75 від 25.04.2022 «Про затвердження Переліку територіальних громад, що розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні) станом на 10 вересня 2022 року» (в редакції наказу Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України від 13.09.2022), Маріупольська міська територіальна громада Маріупольського району Донецької області внесена до вказаного переліку територіальних громад, розташованих в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні) (п.п. 3 п. 7 розділу II Переліку).

Наступними редакціями вказаного переліку дана територіальна громада з нього не виключалась.

Таким чином, у зв'язку із веденням агресивної війни з боку російської федерації проти України, у березні 2022 року окрема територія м. Маріуполя Донецької області тимчасово окупована та збройними формуваннями російської федерації встановлено загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації російської федерації.

Одночасно з початком тимчасової окупації зазначеного населеного пункту в березні 2022 року не пізніше 26.03.2022 окупаційною адміністрацією, а саме фактичним керівництвом так званої «ДНР», з метою забезпечення контролю за поведінкою місцевих мешканців, виявлення та розшуку патріотично налаштованих громадян України, здійснення стосовно них репресивних заходів, а також для вчинення інших протиправних дій створено незаконні правоохоронні органи, а саме відділення поліції «ДНР».

Після чого невстановленими досудовим розслідуванням особами з числа представників окупаційної влади російської федерації проведено роботу з виявлення осіб серед місцевого населення м. Маріуполя, які б виконували правоохоронні, організаційно-розпорядчі, адміністративно-господарські та інші

функції у правоохоронних органах та незаконних органах влади, зокрема, у відділеннях поліції окупаційної адміністрації держави-агресора, а також здійснювали діяльність за відповідними напрямками у співпраці з ними.

При цьому, значна кількість громадян України з числа співробітників правоохоронних, контролюючих, судових органів та органів місцевої влади м. Маріуполя та Маріупольського району Донецької області, діючи між собою за попередньою змовою групою осіб, усвідомлюючи кожен протиправний характер своїх дій, погодилися співпрацювати із окупаційною владою та виконувати вказівки та розпорядження представників окупаційної влади та військових посадових осіб зс рф. При цьому, зазначена група осіб розподілила між собою подальші ролі у реалізації вищевказаного спільного злочинного задуму.

Так, в березні 2022 року (більш точна дата органом досудового розслідування встановлюється) невстановлені особи із числа представників окупаційних сил російської федерації, запропонували громадянці України Ксеніті В.Л. обійняти посаду поліцейського в незаконному правоохоронному органі на тимчасово окупованій території – «поліції ДНР».

При цьому, 12.10.2018 Ксеніта Вікторія Леонідівна склала присягу на вірність Українському народові, а наказом начальника Головного управління Національної поліції в Донецькій області № 692 о/с від 03.12.2021 її призначено інспектором сектору інформаційної підтримки Маріупольського районного управління поліції Головного управління Національної поліції в Донецькій області, у зв'язку з чим в силу ч. 1 ст. 2 Закону України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів», вона набула статус працівника правоохоронного органу.

Крім того, громадянка України Ксеніта В.Л., яка постійно проживала на території м. Маріуполя Донецької області та тривалий період часу проходила службу в Національній поліції України, була достеменно обізнана про те, що у 2014 році розпочалась збройна агресія російської федерації проти України, а також про те, що з 24.02.2022 вона переросла у широкомасштабне вторгнення військ рф на територію суверенної держави, до громадянства якої вона належить. Також Ксеніта В.Л. об'єктивно розуміла зміст загальновідомих подій про те, що збройні формування російської федерації шляхом вчинення воєнного нападу захопили Маріупольський район Донецької області та створили на окупованій території окупаційні адміністрації.

Більш того, наказом начальника Головного управління Національної поліції в Донецькій області «Про визначення тимчасового місця служби працівників окремих підрозділів ГУНП в Донецькій області» № 330 від 25.02.2022 особовий склад Маріупольського районного управління поліції (з підпорядкованими підрозділами поліції) ГУНП в Донецькій області, в тому числі Ксеніта В.Л., мав прибути до Покровського районного управління ГУНП в Донецькій області о 08:45 год. 26.02.2022.

Незважаючи на вказані факти, Ксеніта Вікторія Леонідівна, 12.07.2001 року народження, будучи громадянкою України та працівником правоохоронного органу, усвідомлюючи, що Україна є унітарною державою, її суверенітет України поширюється на всю територію держави, яка в межах

існуючого кордону є цілісною і недоторканною, до визначеного тимчасового місця служби 26.02.2022 не прибула, навпаки вирішила залишитись на тимчасово окупованій території Донецької області та допомагати агресору створювати вертикаль незаконних органів управління, в тому числі правоохоронних.

Так, Ксеніта В.Л., перебуваючи в тимчасово окупованому м. Маріуполь Донецької області, керуючись корисливими мотивами, з метою сприяння представникам окупаційної влади та військовим посадовим особам зс рф у веденні агресивної війни проти України, а також сприяння агресору у створенні незаконних органів управління, діючи в умовах воєнного стану за попередньою змовою групою осіб з окремими працівниками ГУНП у Донецькій області, а саме Филімоненком О.Л., Угнівенком О.О., Паліною К.М., Павлюковим О.Ю., Кратенком І.Д., Деньщиком В.І., Дедешем І.В., Ступаком А.В., Скринніковою О.О., а також іншими працівниками контролюючих, правоохоронних, судових органів та незаконних органів влади Донецької області, які перейшли на бік ворога, нехтуючи при цьому положеннями Конституції України та вимогами інших законів України, погодилась виконувати відведену їй роль у реалізації спільного злочинного задуму та в один із днів березня 2022 року (точна дата органом досудового розслідування не встановлена) умисно перейшла на бік ворога в період збройного конфлікту та почала надавати іноземній державі та їх представникам допомогу в проведенні підривної діяльності проти України, а саме добровільно зайняла посаду в незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території, а саме «інспектора служби по справах неповнолітніх орджонікідзевського районного відділу Маріупольського міського управління міністерства внутрішніх справ ДНР», яку займає до теперішнього часу.

Займаючи вищевказану посаду в незаконному правоохоронному органі, Ксеніта В.Л., достовірно розуміючи, що на території м. Маріуполя Донецької області діє окупаційний режим, введений у зв'язку із захопленням військовослужбовцями та представникам збройних сил російської федерації території та державної влади у вказаній адміністративній одиниці, всупереч передбаченого Законом України «Про Національну поліцію» порядку, приступила до виконання покладених на неї представниками рф організаційно-розпорядчих, адміністративно-господарських та правоохоронних функцій у незаконному правоохоронному органі, створеному державою-агресором, до яких, окрім сприяння протиправній діяльності державі-агресору, входять: встановлення обмеження щодо перебування у певний період доби на вулицях та в інших громадських місцях без визначених документів; тимчасове обмеження або заборона руху транспортних засобів і пішоходів на вулицях, дорогах та ділянках місцевості; організація перевірки документів, що посвідчують особу, у фізичних осіб, а в разі потреби - огляд речей, транспортних засобів, багажу та вантажів, службових приміщень і житла громадян; здійснення оперативно-розшукової діяльності, проведення слідчих та негласних слідчих (розшукових) дій тощо.

Так, 26.12.2022 у невстановлений час у денну пору доби Ксеніта В.Л. в приміщенні загальноосвітньої школи № 5 м. Маріуполя, що за адресою: м. Маріуполь, вул. Київська, 72, провела зустріч із не менше ніж тринадцять учнів даної школи, в ході якої надала їм роз'яснення щодо правил поведження із піротехнікою, адміністративної та кримінальної відповідальності неповнолітніх, шкоді паління та вживання алкоголю, правил надання першої допомоги при різноманітних ситуаціях.

Також Ксеніта В.Л. з березня 2022 року по теперішній час, фактично займаючи посаду в незаконному правоохоронному органі, створеному окупаційною адміністрацією, а саме «інспектора служби по справах неповнолітніх орджонікідзевського районного відділу Маріупольського міського управління міністерства внутрішніх справ ДНР», неодноразово, систематично в приміщеннях учбових закладів для малолітніх і неповнолітніх читала лекції, в ході яких оголосила учням про способи повідомлення до незаконно створених окупаційною адміністрацією правоохоронних органів щодо проукраїнські налаштованих місцевих жителів, у тому числі і своїх батьків.

У такий спосіб Ксеніта В.Л., перебуваючи на посаді «інспектора служби по справах неповнолітніх орджонікідзевського районного відділу Маріупольського міського управління міністерства внутрішніх справ ДНР», діючи умисно за попередньою змовою групою осіб з іншими представниками окупаційної адміністрації, у тому числі з працівниками правоохоронних органів України, які перейшли на бік ворога, здійснює незаконні владні та правоохоронні повноваження на тимчасово окупованій території Маріупольського району Донецької області, а отже виконує організаційно-розпорядчі, адміністративно-господарські та правоохоронні функції.

Своїми умисними протиправними діями Ксеніта В.Л. знижує рівень захищеності життєво важливих інтересів людини і громадянина, суспільства і держави, за якого забезпечується сталий розвиток суспільства, його дії завдають шкоди верховенству державної влади її самостійності усередині країни; нерозривності взаємозв'язку всіх складових території держави, що характеризуються єдністю і не мають власного суверенітету; підготовленості держави до захисту від зовнішньої збройної агресії або збройного конфлікту; захищеності державного суверенітету, конституційного ладу, територіальної цілісності України, її економічного, оборонного потенціалу, правопорядку, життєво важливої інфраструктури та населення від розвідувально-підривної діяльності від іноземних спеціальних служб; захищеності інтересів України у сфері економіки.

Таким чином, за викладених вище обставин громадянка України Ксеніта Вікторія Леонідівна, 12.07.2001 року народження, обґрунтовано підозрюється у державній зраді, тобто у діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України: переході на бік ворога в період збройного конфлікту та надання іноземній державі та їх представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, вчиненому в умовах воєнного стану за

попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 111 КК України.

Старший слідчий в особливо важливих справах
другого відділу Управління з досудового
розслідування військових правопорушень, а також
порушень проти миру, безпеки людства та міжнародного
правопорядку, вчинених внаслідок ведення
Російською Федерацією, із залученням
представників інших держав, агресивної
війни проти України
Головного слідчого управління
Державного бюро розслідувань

Іван ПУЗИРЕВСЬКИЙ

«ПОГОДЖЕНО»

Прокурор другого відділу другого управління
процесуального керівництва досудовим
розслідуванням та підтримання публічного
обвинувачення Департаменту нагляду за
додержанням законів органами
Державного бюро розслідувань
Офісу Генерального прокурора

Яків СЛІСАРЕНКО

Повідомлення про зміну раніше повідомленої підозри та про нову підозру
здійснено о __ год. __ хв. «__» ____ 2024 року.

Письмове повідомлення про зміну раніше повідомленої підозри та про
нову підозру одержала о __ год. __ хв. «__» ____ 2024 року.

Підозрювана _____
(підпис, ініціали, прізвище)

Захисник підозрюваної – адвокат _____

Підозрюваній Ксеніті В.Л. у відповідності до вимог ст.ст. 20, 276, 277 КПК
України повідомлено та роз'яснено права підозрюваного, передбачені
наступними нормами чинного законодавства України.

Конституція України

Стаття 10. Державною мовою в Україні є українська мова.

Держава забезпечує всебічний розвиток і функціонування української мови в усіх
сферах суспільного життя на всій території України.

В Україні гарантується вільний розвиток, використання і захист російської, інших
мов національних меншин України.

Держава сприяє вивченню мов міжнародного спілкування.

Застосування мов в Україні гарантується Конституцією України та визначається законом.

Стаття 21. Усі люди є вільні і рівні у своїй гідності та правах. Права і свободи людини є невідчужуваними та непорушними.

Стаття 22. Права і свободи людини і громадянина, закріплені цією Конституцією, не є вичерпними.

Конституційні права і свободи гарантуються і не можуть бути скасовані.

При прийнятті нових законів або внесенні змін до чинних законів не допускається звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод.

Стаття 24. Громадяни мають рівні конституційні права і свободи та є рівними перед законом.

Не може бути привілеїв чи обмежень за ознаками раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, етнічного та соціального походження, майнового стану, місця проживання, за мовними або іншими ознаками.

Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню. Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим досліддам.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочині чи його припинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правовою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожен має право після використання всіх національних засобів правового захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59. Кожен має право на правову допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Для забезпечення права на захист від обвинувачення та надання правової допомоги при вирішенні справ у судах та інших державних органах в Україні діє адвокатура.

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63. Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист.

Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

Закон України «Про попереднє ув'язнення»

Стаття 9. Права осіб, взятих під варту

Особи, взяті під варту, мають право:

- на захист відповідно до кримінально-процесуального законодавства;
- на захист своїх прав та інтересів особисто або за допомогою захисника з моменту затримання або взяття під варту, а також на повідомлення під час взяття під варту підстав та мотивів взяття під варту, оскаржувати їх у суді, отримати в друкованому вигляді роз'яснення положень статей 28, 29, 55, 56, 59, 62 та 63 Конституції України, цієї статті та інших прав затриманих або взятих під варту, встановлених законом, у тому числі права здійснювати захист своїх прав та інтересів особисто або за допомогою захисника з моменту затримання або арешту (взяття під варту)
- особи, права відмовитися від надання будь-яких пояснень або свідчень до прибуття захисника, знайомитися з правилами тримання під вартою;
- на щоденну прогулянку тривалістю одна година. Вагітним жінкам і жінкам, які мають при собі дітей, неповнолітнім, а також хворим з дозволу лікаря та за їх згодою тривалість щоденної прогулянки встановлюється до двох годин;
- одержувати два рази на місяць передачі або посилки та грошові перекази і передачі;
- купувати протягом місяця за безготівковим розрахунком продукти

харчування і предмети першої необхідності на суму до одного мінімального розміру заробітної плати та без обмежень письмове приладдя, газети, книги через торговельну мережу на замовлення;

- користуватися власним одягом і взуттям, мати при собі документи і записи, що стосуються кримінальної справи;

- користуватися телевізорами, одержаними від родичів або інших осіб, настільними іграми, газетами і книгами з бібліотеки місця попереднього ув'язнення та придбаними через торговельну мережу;

- на душпастирську опіку, що здійснюється священнослужителями (капеланами);

- відправляти в індивідуальному порядку релігійні обряди і користуватися релігійною літературою та властивими їм віруванню предметами релігійного культу, виготовленими з малоцінних матеріалів, якщо при цьому не порушується встановлений у місцях попереднього ув'язнення порядок, а також не обмежуються права інших осіб;

- на восьмигодинний сон в нічний час, під час якого не допускається залучення до участі в процесуальних та інших діях, за винятком невідкладних випадків;

- звертатись із скаргами, заявами та листами до державних органів і службових осіб у порядку, встановленому статтею 13 цього Закону.

Взяті під варту жінки вправі мати при собі дітей віком до трьох років.

Взяті під варту молоді громадяни (віком від 14 до 28 років) мають право отримувати психолого-педагогічну допомогу спеціалістів центрів соціальних служб для молоді.

Осіб, які відбувають покарання у місцях позбавлення волі, в разі обрання щодо них запобіжного заходу у вигляді взяття під варту в зв'язку з провадженням в іншій справі, тримають відповідно до правил, установлених цим Законом. Одержання цими особами посилок і передач, а так само купівля ними продуктів харчування і предметів першої необхідності здійснюються в порядку, встановленому Виправно-трудовим кодексом України для виду режиму виправно-трудової колонії, призначеного їм

Державним департаментом України з питань виконання покарань.

Перелік продуктів харчування і предметів першої необхідності, які забороняється передавати особам, взятим під варту, встановлюється Державним департаментом України з питань виконання покарань. Міністерством оборони України за погодженням з Генеральною прокуратурою України.

Стаття 10. Обов'язки осіб, взятих під варту

Особи, взяті під варту, зобов'язані:

- додержуватися порядку, встановленого в місцях попереднього ув'язнення, і виконувати законні вимоги адміністрації;

- дотримуватися санітарно-гігієнічних правил, мати охайний зовнішній вигляд, постійно підтримувати чистоту в камері;

- бути ввічливими до працівників місця попереднього ув'язнення, а також поміж собою;

- не вступати в суперечки з представниками адміністрації, не принижувати їх гідність, не протидіяти виконанню ними своїх обов'язків;

- бережливо ставитися до інвентарю, обладнання та іншого майна місця попереднього ув'язнення.

Положення про порядок короткочасного затримання осіб, підозрюваних у вчиненні злочину

Стаття 10. Права та обов'язки затриманих.

Особи, затримані за підозрінням у вчиненні злочину, мають право:

- знати, в чому їх підозрюють;
- вимагати перевірки прокурором правомірності затримання; про заявлену вимогу адміністрація місця тримання затриманих негайно повідомляє прокурора;
- оскаржити дії особи, яка провадить дізнання, слідчого або прокурора, давати пояснення і заявляти клопотання;
- звертатися зі скаргами і заявами в державні органи, громадські організації і до службових осіб у порядку, встановленому статтею 13 цього Положення;
- користуватися своїм одягом і взуттям, а також іншими необхідними предметами і речами, перелік яких визначається Правилами внутрішнього розпорядку в місцях тримання затриманих.

Особи, затримані за підозрінням у вчиненні злочину, зобов'язані додержувати вимог цього Положення і Правил внутрішнього розпорядку в місцях тримання затриманих.

Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний

1. Підозрюваним є особа, якій у порядку, передбаченому статтями 276-279 цього Кодексу, повідомлено про підозру, особа, яка затримана за підозрою у вчиненні кримінального правопорушення, або особа, щодо якої складено повідомлення про підозру, однак його не вручено їй внаслідок невстановлення місцезнаходження особи, проте вжито заходів для вручення у спосіб, передбачений цим Кодексом для вручення повідомлень.

3. Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні

окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

5. Підозрюваний, обвинувачений мають також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

6. Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду;

4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу пробації, необхідну для підготовки досудової доповіді.

8. Підозрюваному, обвинуваченому вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням особою, яка здійснює таке повідомлення.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Також підозрюваному роз'яснено, що згідно з п. 3 ст. 5 Римської Конвенції про захист прав і основних свобод людини 1950 року, кожна особа, затримана на підставі обґрунтованої підозри у вчиненні злочину, має право постати перед суддею і бути вислуханою з питань, пов'язаних з її затриманням.

Права та обов'язки підозрюваного мені оголошені, роз'яснені і зрозумілі. Пам'ятку про процесуальні права та обов'язки підозрюваного отримав.

Підозрювана _____

(підпис, ініціали, прізвище)

« ____ » год. « ____ » хв. « ____ » _____ 202а року.

Повідомлення про зміну раніше підозри та про нову підозру здійснив, письмове повідомлення про зміну раніше повідомленої підозри та про нову підозру вручив, права повідомив і роз'яснив та вручив пам'ятку про процесуальні права підозрюваного:

**Старший слідчий в особливо важливих справах
другого відділу Управління з досудового
розслідування військових правопорушень, а також
порушень проти миру, безпеки людства та міжнародного
правопорядку, вчинених внаслідок ведення
Російською Федерацією, із залученням
представників інших держав, агресивної
війни проти України
Головного слідчого управління
Державного бюро розслідувань**

Іван Пузиревський